13/08/2020

Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον **Εσπερινό** και στην **Παράκληση** της Θεοτόκου στο **Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο** χοροστάτησε ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων** χθες (Τετάρτη 12 Αυγούστου) το απόγευμα.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν».

Μία υπόσχεση δώσαμε όλοι από-ψε, ψάλλοντας τον Μικρό Παρα-κλητικό Κανόνα της Παναγίας μας ενώπιον της χαριτοβρύτου και θαυματουργού εικόνος της Πα-να-γίας της Σουμελά, της ιστορηθείσης, κατά την παράδοση, από τον άγιο ευαγγελιστή Λουκά.

Και η υπόσχεση αυτή είναι ότι δεν θα απομακρυνθούμε ποτέ από κοντά της. Δεν θα εγκαταλεί-ψου-με ποτέ τη γεμάτη στοργή μητρική της αγκάλη. Δεν θα παύσουμε πο-τέ να είμεθα προσκολλημένοι σε Αυτήν, η οποία είναι, κατά τον άγιο Νικόλαο τον Καβάσιλα, ο μο-να-δικός οδηγός κάθε ψυχής και κάθε νου προς την αλήθεια του Θεού.

Διότι, εάν ο Μονογενής Υιός της, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, σύμφωνα με τον

λόγο του «ουδέ τον Πατέρα τις επιγινώσκει, ει μη ο Υιός και ω εάν βούληται αυτός αποκαλύψαι», είναι αυτός ο οποί-ος μας γνωρίζει και μας αποκα-λύ-πτει τον Θεό-Πατέρα του, η Πανα-γία Μητέρα του είναι εκείνη η οποία οδηγεί με ασφάλεια κάθε πι-στό, κάθε τέκνο της, κάθε ευλαβή ψυχή που επιθυμεί και φλέγεται από τον πόθο να συναντήσει τον Θεό, προς τον Υιό της.

Δώσαμε όμως την υπόσχεση αυτή και για έναν ακόμη λόγο. Και ο λόγος είναι ότι η Παναγία μας αποτελεί για κάθε χριστιανό το κατα-φύγιο, την προστασία, τη βοήθεια και τη σωτηρία από κάθε κίνδυνο που ελλοχεύει στη ζωή του είτε τη φυσική είτε την πνευ-ματική. Αποτελεί το τείχος και το οχύρωμα που τον διαφυλάσσει και τον σώζει από κάθε εχθρό που τον απειλεί. Αποτελεί την ασφαλή και βεβαία άγκυρα που δεν αφήνει να βυθισθεί το σκάφος της υπάρξεώς του και από τον μεγαλύτερο κλύ-δω-να και από την πιο ισχυρή καται-γίδα.

Γι᾽ αυτό και ο ιερός υμνογράφος του Μεγάλου Παρακλητικού Κα-νό-νος διερωτάται «Πρός τίνα κα-τα-φύγω ἄλλην, Ἀγνή; ποῦ προσ-δράμω λοιπόν καί σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δέ ἐφεύρω κατα-φυ-γήν; ποίαν θερμήν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν;» για να καταλήξει και εκείνος στην απόφαση να έχει την Υπεραγία Θεοτόκο στη ζωή του ως τη μόνη ελπίδα του, το μόνο καύχημά του και το μόνο πρόσωπο στο οποίο μπορεί με θάρρος να καταφεύγει, λέγοντας: «Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι καί ἐπί σέ θαρρῶν κατέφυγον».

Με μία παρόμοια ομολογία συν-δυάσαμε και εμείς απόψε την υπό-σχεσή μας ότι δεν θα εγκατα-λεί-ψουμε ποτέ την Κυρία Θεοτόκο, την Παναγία μητέρα μας, διότι Αυτή είναι που σώζει πάντοτε τους δούλους της από κάθε κακό. «Σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεί ἐκ παντοίων δεινῶν».

Και η ομολογία μας αυτή δεν είναι κενός λόγος. Είναι βεβαιότη-τα που εκπηγάζει από την ιστορία και τη ζωή είκοσι αιώνων, που ερεί-δεται στις αναρίθμητες σωστι-κές επεμβάσεις της Υπερμάχου Στρατηγού του Γένους μας σε όλες τις κρίσιμες στιγμές της πορείας του, που αποδεικνύεται από τα εκα-τομμύρια θαύματα που έχει επι-τελέσει σώζοντας και θεραπεύ-ο-ντας όσους προστρέχουν στη χάρη της και επικαλούνται με πί-στη τη βοήθειά της, αλλά και που πιστοποιείται και από τη μεγάλη ευλάβεια των Ποντίων προς το ιερό πρόσωπο της Παναγίας μας, με το μοναστήρι της οποίας στο όρος Μελά και τη θαυματουργό της εφέστια εικόνα, την οποία με-τέ-φεραν οι κτίτορες της παλαιφά-του μονής από την Αθήνα, συνέ-δεσαν τη ζωή τους αδιάρρηκτα για αιώνες.

Και όταν οι ιστορικές συγκυρίες τους ανάγκασαν να ξεριζωθούν από τις πατρογονικές τους εστίες στον Πόντο και να πάρουν τον δρόμο της ξενιτειάς, αυτήν την υπόσχεση επαναλάμβαναν ενδό-μυ-χα προς την Παναγία Παρθένο, την

Παναγία τη Σουμελιώτισσα: «οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεί ἐκ παντοίων δεινῶν».

Και δεν απέστησαν οι ευλαβείς Πόντιοι από τη Δέσποινά τους, την Υπεραγία Θεοτόκο, αλλά την με-τέ-φεραν εδώ, στο ιερό αυτό Προ-σκύνημα που ανίδρυσε η πίστη τους στο Βέρμιο, για να την έχουν κοντά τους, για να ανηφορίζουν στη χάρη της κάθε Δεκαπενταύ-γουστο και όχι μόνο, όπως και οι πατέρες τους, και να την διαβεβαι-ώ-νουν για την εμμονή τους στην αγάπη της και για την εμπιστο-σύ-νη τους στην προστασία και τη βοήθειά της στις ανάγκες τους.

Αυτή τη βεβαιότητα, ότι θα μας σώσει η Υπερα-γία Θεοτόκος από τα ποικίλα δει-νά που μας βασανί-ζουν αυτό το διάστημα ιδιαιτέρως και δοκι-μά-ζουν την πίστη μας, εκφράσαμε προς την Παναγία μας απόψε, μαζί με τη διάπυρη ευχή να προστα-τεύει την πατρίδα μας και τον λαό μας από τον κίνδυνο του αοράτου εχθρού μας, του κορωνοϊού, που μας απειλεί, αλλά και από τον κίν-δυνο των ορατών εχθρών μας, των γειτόνων μας, οι οποίοι αμφι-σβητούν έμπρακτα τα κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδος μας.

Και έχουμε την ακράδαντη πίστη ότι η Παναγία μας θα φωτίσει τους υπευθύνους και για τα δύο θέματα που μας απασχολούν και μας κάνουν να ανησυχούμε, και θα απο-διώξει τα νέφη των πειρα-σμών, θα κατευνάσει τη ζάλη των κυμάτων και εν τέλει θα μας σώ-σει. Εφόσον, βεβαίως, τηρούμε την υπόσχεσή μας και μένουμε στα-θερά προσκολλημένοι στην Πα-ναγία μας, όχι μόνο στα λόγια, όχι μόνο στην ώρα της ανάγκης αλλά πάντοτε και σε όλη μας τη ζωή, ακολουθώντας με τις πράξεις και τη ζωή μας τη δική της παναγία ζωή, ώστε να μπορούμε να επαναλαμβάνουμε διαρκώς τους λόγους του ιερού ποιητού: «οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεί ἐκ παντοίων δεινῶν».